

5.

A jég mintha játéka
és a fekete patak
és büntelenül a kéz
mely bábuját elhagyta
rácsap:

hogy magát a hajnal megszülje
fordul még a levegő
lassan múlik az éjszaka
és fölkiált ahogy tárul:
rovargyűjtemény az úr
féműk a csillagok
és a bábu – ötpalacknyi vér –
végül az ég morzsáira hull.

